

Til nr. 336

Gennem forslaget sikres, at der er penge nok til at følge op på forårets forlig om arbejdsmiljø (Lov nr. 379 af 10/6-97) gennem ekstra ressourcer til §9-uddannelse, både i form af kursusledere, administrativt personale og konsulenter til kontrol af, at også de små virksomheder vælger sikkerhedsrepræsentanter. Desuden afsættes penge til evaluering og kvalitetskontrol af BST.

Det skal sikres, at sygehuse og børneinstitutioner kan omfattes af BST. De afsatte midler dækker bl.a. tilmelding til BST og dækning af kommunernes løbende udgifter.

Endelig sikres, at Arbejdstilsynets ressourcer til kontrol øges, bl.a. for at sikre, at alle virksomheder over en periode får kontrolbesøg og større kontrol/samarbejde med leverandører og firmaer, der rådgiver og projekterer. Antallet tilsynsårsværk forøges fra 300 til 600.

Endelig afsættes midler til at igangsætte en samlet evaluering af arbejdsmiljøsystemet.

Til nr. 337

Med forslaget afsættes midler til at fjerne nogle af de værste urimeligheder i arbejdsløshedslovgivningen, som det burde være muligt at få flertal for.

Desuden afsættes flere frie midler til RAR, så arbejdsløse i højere grad og tidligere i forløbet får mulighed for selvvalgt uddannelse og anden aktivitet.

Til nr. 338

Når en ansat bliver fyret, skal de to første ledige dage ifølge gældende lov dækkes af arbejdsgiveren. Beløbet dækker ikke det fulde dagpengebeløb. En begrundelse for ordningen har været at begrænse fyringer i korte perioder, men i praksis har ordningen formodentlig ikke ført til en eneste undladt fyring. Derimod har den ført til, at mulige ansættelser i kortere perioder ikke finder sted, men erstattes af tvungent overarbejde for de allerede ansatte. I visse brancher har ordningen medført bevidst valg af uorganiserede personer til korterevarende ansættelser, da de ikke har krav på G-dage.

I praksis er det kun lidt under halvdelen af de fyrede, der får de G-dage, de er berettigede til. Det gælder også ansatte inden for det offentlige. Det er altså i praksis de arbejdsløse, der betaler en del af de dagpenge, som staten sparer.

A-kassen og fagforeningerne bruger mange kræfter på at sikre udbetalingen. Det er desuden et stort arbejde at administrere ordningen, da der også er administrative begrænsninger i ordningen, der som regel må udføres manuelt.

At afskaffe G-dagene er en håndsrækning til de arbejdsløse og A-kasserne/ fagforeningerne. Samtidig udgør det en væsentlig administrativ forenkling for arbejdsgiverne.

Beløbet til dækning af de to første ledige dage fra 1/7 98 forventes at udgøre 250 mio. kr. Enhedslisten ønsker, at den udgift på anden måde betales af arbejdsgiverne, og listen har allerede i efteråret 1997 medvirket til at vedtage ændringer vedrørende sygedagpenge og kreditstramminger for erhvervslivet i et omfang, der langt overstiger udgiften til afskaffelsen af G-dagene.

Til nr. 339

Enhedslisten har fremlagt et beslutningsforslag om støtte til nedsættelse af arbejdstiden (beslutningsforslag nr. 85), der bl.a. giver mulighed for, at der overenskomstmæssigt og efter lokal aftale kan laves »skraldemandsordninger«, hvor arbejdstiden nedsættes, mod at der nyansættes arbejdsløse i et omfang, svarende til arbejdstidsnedsættelsen. Der udbetales for en periode et tilskud svarende til dagpengebesparelsen. Tilskuddet aftrappes gradvist. Forslaget er udgiftsneutralt, men vil på sigt give en besparelse i det omfang, beskæftigelsen stiger.